

Božić 2025.

ŽUPA

SV. LEOPOLDA MANDIĆA

LJUBLJANICA ~ VOLTINO
ZAGREB

Slika na naslovnici:

Jagoda Popović

Tišina svete noći

akrilik na platnu, 150 x 100 cm

Slika na stražnjem omotu:

Dimitrije Popović

Otjelovljenje svjetla

akrilik na platnu, 150 x 100 cm

Za donacije župi skenirajte QR kod:

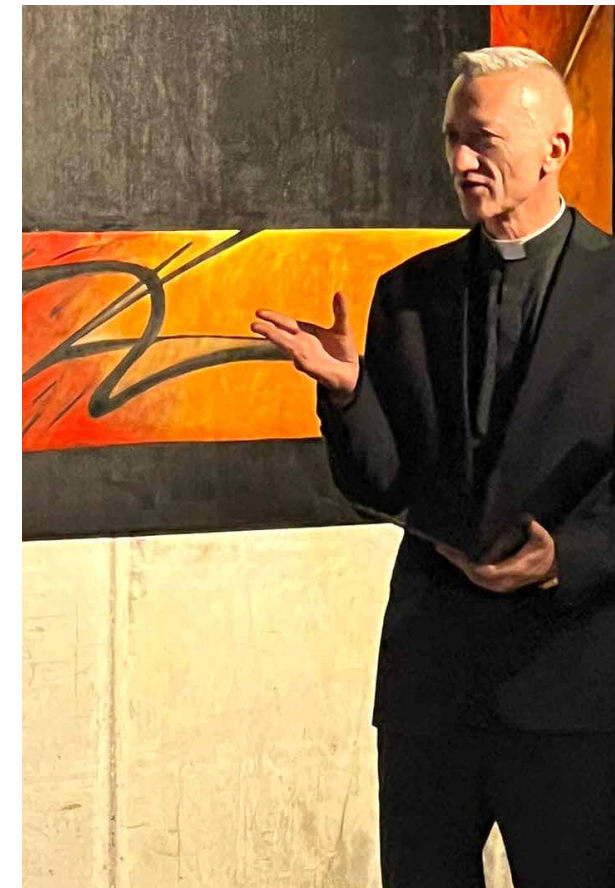
Impressum:

Vlč. Željko Lovrić

Dizajn: tvrtkozelic.com

Prosinač 2025.

Od “živog kamena” do novog oltara

Dragi župljani, poštovani prijatelji i svi ljudi dobre volje!

U tišini prosinačke noći, dok se srca griju nadom, ponovno stojimo pred tajnom Betlehema. Bog ne dolazi u sili, već kao Dijete, tražeći mjesto gdje bi se nastanio. Ove godine, ta potraga za “mjestom” u našoj župi dobila je svoje najljepše svjedočanstvo – ne u građevinama, već u vašim srcima.

Godina koju ispraćamo bila je godina Jubileja i nade, ali za nas, župljane sv. Leopolda, ona će ostati upamćena po snažnom duhovnom pokretu. Pokrenuli smo veliku akciju za izgradnju novog žrtvenika, srca naše crkve. Iako kamen još nije fizički postavljen, s ponosom mogu reći: oltar je već tu, jer ste ga vi izgradili svojom ljubavlju. Vaš nevjerojatan odaziv, vaša spremnost da darujete za dom Božji, dokaz je da je ova Crkva živa. Vi ste ono “živo kamenje” o kojem piše sveti Petar, i na tom temelju počiva sve ostalo.

S tim kapitalom vjere i zajedništva ulazimo u novu godinu. S velikom nadom gledamo u 2026. kao godinu dovršetka radova i svečane posvete naše crkve i novog žrtvenika! To će biti povijesni trenutak kada ćemo sve naše molitve i žrtve sjediniti u jednom činu posvete.

Neka vam ovaj Božić donese mir i radost. Dok čekamo da Krist dobije svoj novi žrtvenik od kamena, uredimo mu onaj najvažniji oltar – oltar vlastitog srca.

Hvala vam što ste srce ove župe! Čestit Božić i blagoslovljena 2026. godina!

Vaš župnik,

vlč. Željko Lovrić

„Ljubav Božja prevelika, primi pravu put čovjeka“

Stih „Ljubav Božja prevelika primi pravu put čovjeka“ sažima u nekoliko riječi cijelo otajstvo Božića i Utjelovljenja. Ljubav Božja prevelika ne označava tek osjećaj ili naklonost, nego Božju odluku da se daruje do kraja. To je ljubav koja ne ostaje na nebu, nego silazi u povijest, u slabost i krhkost ljudskog života. Božja ljubav je „prevelika“ jer nadilazi ljudsku logiku moći, pravednosti i zasluge: Bog ne dolazi kao sudac, nego kao dijete; ne traži savršenstvo, nego blizinu. Primi pravu put čovjeka izražava središnju istinu kršćanske vjere: Sin Božji uistinu postaje čovjekom. On ne uzima prividnu ljudsku narav, nego stvarni ljudski put – rađanje, rast, rad, trpljenje i smrt. Time ljudski život, sa svim svojim granicama, biva prihvaćen, posvećen i otkupljen. Bog ne spašava čovjeka izvana, nego iznutra, hodajući njegovim putem.

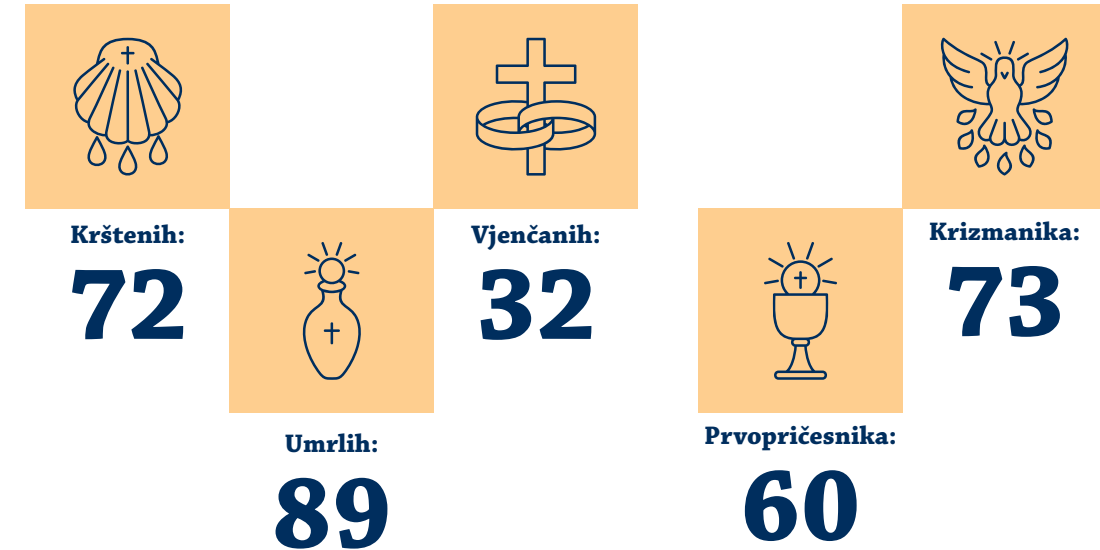
U tom stihu susreću se Božja beskonačnost i ljudska svakodnevnica. Ljubav koja je „prevelika“ ne gazi čovjeka, nego mu se približava; ona ne oduzima čovječstvo, nego ga potvrđuje. Božić je zato poruka da je svaki ljudski život vrijedan, da nijedna ljudska stvarnost nije strana Bogu. Ovaj stih nas poziva i na odgovor: ako je Bog iz ljubavi prihvatio naš put, tada smo i mi pozvani ljubavlju prihvaćati put drugih – u strpljenju, razumijevanju i služenju. U tome se Božić nastavlja živjeti i nakon blagdana.

Stih „Ljubav Božja prevelika, primi pravu put čovjeka“ nalazi se u jednoj od najstarijih i najvrjednijih hrvatskih božićnih pjesama – „U se vrime godišća.“ Pjesma „U se vrime godišća“ potječe iz srednjovjekovne hrvatske glagoljaške tradicije i ubraja se među najstarije sačuvane božićne pjesme na hrvatskom jeziku. Njezini se stihovi javljaju već u 15. stoljeću, a sačuvani su u više glagoljaških i latinicom pisanih rukopisa i tiskanih zbornika duhovnih pjesama. Najpoznatiji zapis pjesme nalazi se u tzv. Pariškom zborniku (15. st.), kao i u kasnijim zbornicima božićnih i pasionskih pjesama koje su se koristile u liturgijskom i pučkom kontekstu, osobito u primorskim i otočnim krajevima. Pjesma je pjevana u crkvama, ali i u obiteljima, često uz jaslce i božićna bdjenja.

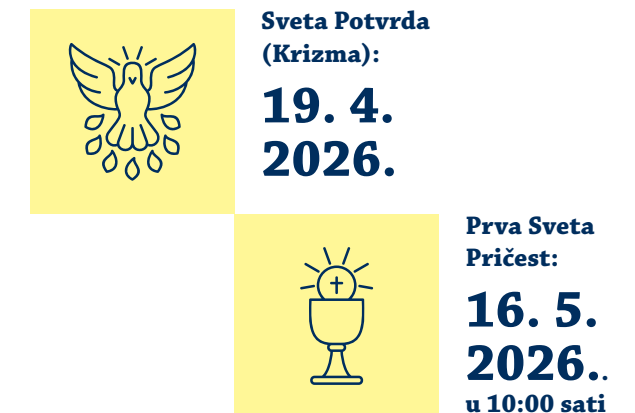
„U se vrime godišća“ nastaje u vremenu kada se vjera prenosila pjesmom na narodnom jeziku, čime je teologija Utjelovljenja postajala razumljiva i bliska običnom vjerniku. Stih o „Ljubavi Božjoj prevelikoj“ pokazuje zrelu kristološku misao: jasno ispovijedanje da Krist istinski prima ljudsku narav i hoda ljudskim putem.

Pjesma je stoljećima bila nositelj vjere, jezika i identiteta, osobito u razdobljima kada su Hrvati bili izloženi političkim i kulturnim pritiscima. Upravo zato ona nije samo pobožna pjesma, nego i svjedočanstvo povijesne ustrajnosti hrvatskoga kršćanstva. Do danas je „U se vrime godišća“ ostala sastavni dio božićnog slavlja u Hrvatskoj. Pjeva se u crkvama, na polnoćkama i obiteljskim okupljanjima, povezujući suvremenog vjernika s vjerom i nadom mnogih naraštaja prije njega.

Vlč. Daniel Patafta

NAJAVA SAKRAMENATA 2026.:

Siječanj

05.01. 2025. prijenos mise iz naše župe na HRT-u

Blagoslov novog župnog stana

18.01.2025. susret obiteljske zajednice

19.01.2025. prikaz dokumentarno igranog filma "Škabrnja" redateljice i scenaristice Nade Prkačin u pastoralnom centru

27.01.2025. gostovanje u Dobro jutro Hrvatska s projektom O.R.P.H.E.U.S.

Veljača

03.02.2025. posjet Bokeljske mornarice i sveta misa povodom Tripundana

16.02.2025. pomoćni biskup Ivan Šaško krstio peto dijete obitelji Štulić

18.02.2025. Koncert O.R.P.H.E.U.S.A. u KD Vatroslav Lisinski

22.02.2025. susret obiteljske zajednice u župi

Ožujak

22.03.2025. susret obiteljske zajednice u župi

23.03.2025. promocija filma Jakova Sedlara HRVATSKI MUČENICI

27.03.2025. humanitarna akcija "NEKA KUĆA BUDE DOM" za Udrugu Osit Krapina

Travanj

11.04.2025. otvorenje izložbe OTAJSTVO OTKUPLJENJA HULULK-a

11.04.2025. velika župna ispovijed

12.04.2025. promocija zbirke pjesama Ane Karakaš

13.04.2025. akcija Caritasa na Cvjetnicu – prikupljanje za stipendije studenata

21.04.2025. blago u Gospodinu preminuo Sveti Otac papa Franjo

27.04.2025. sakrament svete potvrde u župi

Svibanj

08.05.2025. izabran novi papa LAV XIV

09.05.2025. gostovanje Akademskog muškog zbora FER-a uz maestra Josipa Degl'Ivellia i otvorenje izložbe "Benediktinci i stvaranje europske kulture"

10.05.2025. promocija molitvenika za klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom "Ovdje je sada" autorice dr. Andree Horić

11.05.2025. koncert u čast Leopoldova i Majčinog dana dječjih trešnjevačkih zborova

12.05.2025. Leopoldovo – svetu misu predvodio nadbiskup zagrebački mns. Dražen Kutleša

17.05.2025. sveta pričest u župi

Lipanj

08.06.2025. podjela sakramenta svete potvrde djeci s poteškoćama i invaliditetima O.Š. Slava Raškaj

14.06.2025. koncert mješovitog pjevačkog zbora "INA"

19.06.2025. na svetkovinu Tijelova koncert harfistice Doris Harp Karamatić i otvorenje izložbe udruge HULULK-a i triptih Dimitrija Popovića

21.06.-26.06.2025. hodočašće župe u Fatimu i Santiago de Compostela

27.06.2025. otvorenje izložbe Marije Mihaljević Mace "Jedan život malo je.."

Kolovoz

15.08.2025. blagoslovljen kip sv. Leopolda Mandića u dvorištu župe povodom 30. godina župe, 30. godina pohoda svetog Oca Ivana Pavla II Hrvatskoj i povodom 30. obljetnice vojno redarstvene akcije Oluja

16.08.2025. projekcija filma Jakova Sedlara "Oluja" u pastoralnom centru

Rujan

20.09.2025. župno cjelodnevno klanjanje Presvetom oltarskom sakramentu

23.09.2025. izložba i obilježavanje 80. godišnjice organiziranog progona i stradanja Njemačke manjine u Hrvatskoj

27.09.2025. hodočašće župne obiteljske zajednice u Krašić

Listopad

16.10.2025. treća likovna radionica HULULK-a grupe slabovidnih osoba

16.10.2025. projekcija filma Jakova Sedlara KARDINAL LJUBAVI VJERE I DOBROTE

18.10.2025. početak susreta obiteljske zajednice župe

24.10.2025. blago u Gospodinu preminuo NIKOLA HALAMBEK, veliki prijatelj i donator župe

30.10.2025. otvorenje izložbe Jagode Popović "J.S.BACH kao likovni univerzum"

Studeni

11.11.2025. Arhiđakonska vizitacija župe

17.11.2025. pokretanje projekta izrade oltara, ambona, krstionice i svetohraništa po projektu prof. Marijana Jakubina – potpisivanje ugovora donatora

22.11.2025. mjesečni susret obiteljske zajednice u župi

27.11.2025. koncert KUD-a Žumberčani ususret Adventu

30.11.2025. prodaja ručnih radova Caritasa (keramika i vosak) za stipendije studenata

30.11.2025. Međunarodni donacijski koncert projekta Violinmusic4all u našoj župi

Prosinac

01.12.2025. Izložba radova nastalih na HULULK-ovim Kreativnim likovnim radionicama ARTMAP/ŠUMSKI ŠEGRT

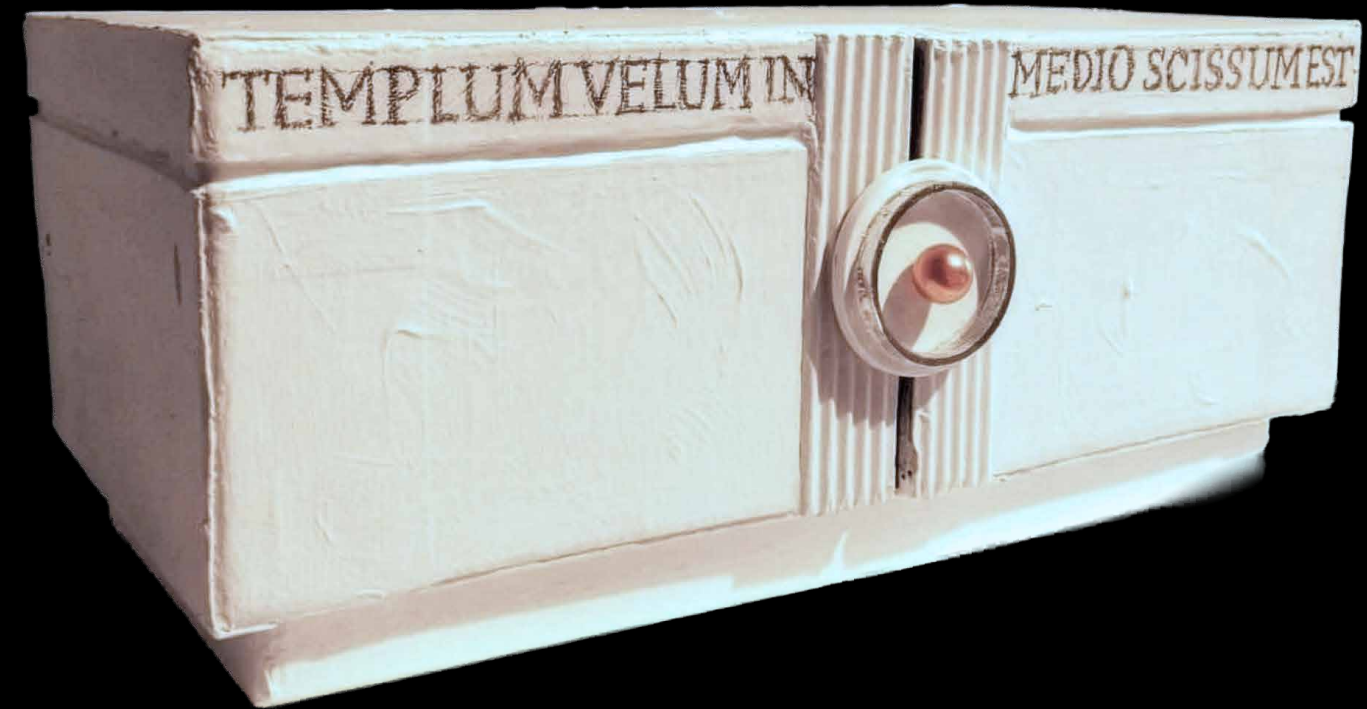
06.12.2025. susret obiteljske zajednice u župi

12.12.2025. otvorenje izložbi u pastoralnom centru

14.12.2025. ADVENT U ŽUPI – "GAUDATE NA VOLTINOM" – karitativno-glazbeni program

26.12.2025. Božićni koncert KUD-a Sveta Klara

TEOLOŠKO-KULTUROLOŠKI OGLED O NOVOM OLTARU ŽUPE SV. LEOPOLDA MANDIĆA

Ontološko sidro u vremenu fluidne stvarnosti

Autor: vlč. Željko Lovrić

U vremenu kada se sve oko nas mijenja nevjerojatnom brzinom, kada jestvarnost postala „fluidna“, a identiteti nestalni, Crkva ima zadaću ponuditi nešto trajno. Obnova našeg liturgijskog prostora nije stoga tek estetski zahvat; ona je duboki

teološki i kulturološki čin. Novi elementi našeg svetišta – oltar, ambon, krstionica i svetohranište – zajedno čine jedinstven organizam, „ontološko sidro“ koje nudi metafizičku težinu i sigurnost čovjeku digitalnog doba.

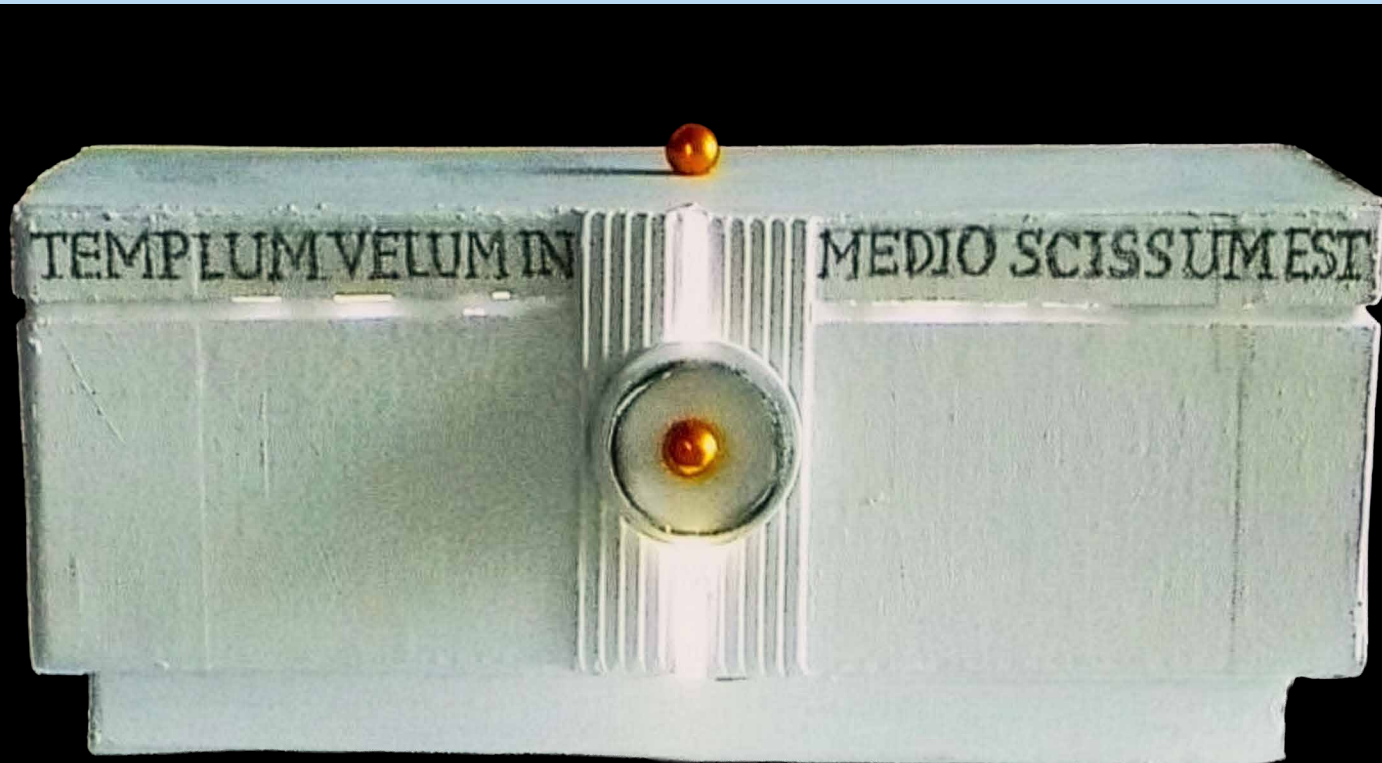

I. OLTAR: „Nulta točka“ i Axis Mundi

Povijest nas uči da žrtvenik (ara) prethodi gradu; homo religiosus je prethodio homo urbanusu. Oltar je, dakle, „nulta točka“ civilizacije, Axis Mundi (os svijeta) oko koje se strukturira ne samo liturgija, već i sama zajednica.

Suvremeni čovjek često pati od „ontološke vrtoglavice“ jer živi u kulturi privremenosti. U tom kontekstu, naš novi masivni kameni žrtvenik prkosi toj nestalnosti. On

je Stijena u vremenu „oblaka“ (clouda). Njegova teološka jezgra sažeta je u drami natpisa TEMPLUM VELUM IN MEDIO SCISSUM EST (Hramska se zavjesa razdrije po sredini). Taj rasjek u kamenu nije pukotina propadanja, već simbol teološkog „prolaza“ – trenutak kada Izvor Života izbija iznutra, kidajući prepreke između Boga i čovjeka. Oltar je tako trajni spomenik Kristovoj žrtvi koja osmišljava našu povijest.

III. KRSTIONICA: Ontološka maternica i pečat identiteta

U sociološkom smislu, suvremeni čovjek pati od krize identiteta; on je nedefiniran, promjenjiv poput profila na društvenim mrežama. Nasuprot toj egzistencijalnoj tjeskobi, krstionica stoji kao Fons Vitae (Izvor Života) i mjesto ontološkog utemeljenja.

Ovaj kameni zdenac je utroba Crkve – maternica iz koje se rađa novi čovjek, ne za biološko trajanje, već za vječnost. Kamen ovdje čuva vodu, simbolizirajući kako milost treba posudu da bi se nastanila u vremenu. Krstionica je spomenik našem neizbrisivom pečatu (character indelebilis). U svijetu gdje je sve privremeno i „na pretplatu“, krštenje je jedini ugovor koji se ne može raskinuti, a krstionica je njegov kameni svjedok – točka gdje biologija prestaje biti sudbina, a započinje teologija posinstva.

II. AMBON: Prijestolje Logosa u doba inflacije riječi

Ako je oltar „nulta točka“ žrtve, ambon je rezonator Istine. Živimo u civilizaciji buke, u vremenu opasne „inflacije riječi“ gdje se govor srozao na razinu digitalnog šuma, a istina postala tek jedna od opcija u „post-faktnom“ svijetu.

U tom kontekstu, novi ambon nije tek funkcionalni stalak za knjigu, već ontološki nasip protiv bujice besmisla. On je isklesan iz istog „tvrdog“ materijala kao i oltar jer Riječ koja se s njega naviješta nije ljudsko mišljenje – podložno promjeni i zaboravu – već vječni Logos. To je ona ista Riječ po kojoj je sve stvoreno. Ambon stoga stoji kao Petrina (stijena) autoriteta; mjesto s kojeg se ne „čita“, već se s njega događa navještaj koji ima snagu preobraziti stvarnost slušatelja.

IV. SVETOHRANIŠTE:
Tiho srce svemira

Ako je oltar „nulta točka“ žrtve, ambon je rezonator Istine. Živimo u civilizaciji buke, u vremenu opasne „inflacije riječi“ gdje se govor srozao na razinu digitalnog šuma, a istina postala tek jedna od opcija u „post-faktičnom“ svijetu.

U tom kontekstu, novi ambon nije tek funkcionalni stalak za knjigu, već ontološki nasip protiv bujice besmisla. On je isklesan iz istog „tvrdog“ materijala kao i oltar jer Riječ koja se s njega naviješta nije ljudsko mišljenje – podložno promjeni i zaboravu – već vječni Logos. To je ona ista Riječ po kojoj je sve stvoreno. Ambon stoga stoji kao Petrina (stijena) autoriteta; mjesto s kojeg se ne „čita“, već se s njega događa navještaj koji ima snagu preobraziti stvarnost slušatelja.

ZAKLJUČAK:
Spomenik budućnosti

Ovi elementi zajedno čine spomenik kojim naša župa ispisuje svoju povijest u kamenu za buduće generacije. Oni nisu nijemi predmeti; oni su teologija u materiji, putokazi u vječnost i sidra koja nas drže sigurnima dok oko nas bjesne oluje prolaznosti.

Subota, 27. 12. 2025.

Mosorska, Fallerovo šetalište, Dinarska, Đakovačka, Širokobriška.

Ponedjeljak, 29. 12. 2025.

Maceljska, Kaptolska, Ljubljana, Svetoivanska, Virjanska.

Utorak, 30. 12. 2025.

Šljivarska, Raška, Bilogorska, Fruškogorska, Višnjevac, Vodnjanska.

Srijeda, 31. 12. 2025. (Stara godina)

Mitrovačka, Psunjska, Lapačka, Zagrebačka, Prilaz P.V. Pavlovića.

Četvrtak, 1. 1. 2026. (Nova godina)

Nema blagoslova obitelji – svete mise po nedjeljnom rasporedu.

Petak, 2. 1. 2026.

Vinkovačka, Baštijanova (54, 96, 98), Hanamanova (sve), D. Golika (16, 18, 18A), D. Golika (neparni).

Subota, 3. 1. 2026.

Javorska, Županjska, D. Golika (32, 32A), D. Golika (20-30 parni), D. Golika (34, 36, 38), D. Golika (2-12).

Ponedjeljak, 5. 1. 2026.

Uskočka, Biokovska, Šibenska, Voltino (1-15 neparni), Majevička, Voltino (30-46), Gaboška.

Utorak, 6. 1. 2026. (Sveta tri kralja)

Nema blagoslova obitelji – svete mise po nedjeljnom rasporedu.

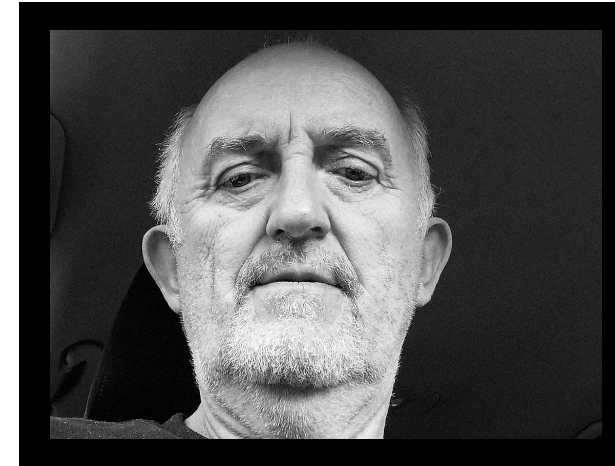
Srijeda, 7. 1. 2026.

Garička, Lazinska, Voltino (2-28 parni), Šamačka, Trešnjevac, Velebitska, Svilajska, Selačka, Zagorska, Bledska, Postonjska.

Četvrtak, 8. 1. 2026.

Nijemčanska, Subotička, Prugina, Bohinjska, Tomislavova, Somborska, Pakračka, Klanječka, Vuhredska, Voćarski put, Bledski odvojak, Predavčeva.

(Ukoliko niste kod kuće u vrijeme blagoslova, javite se u župni ured za naknadni dogovor.)

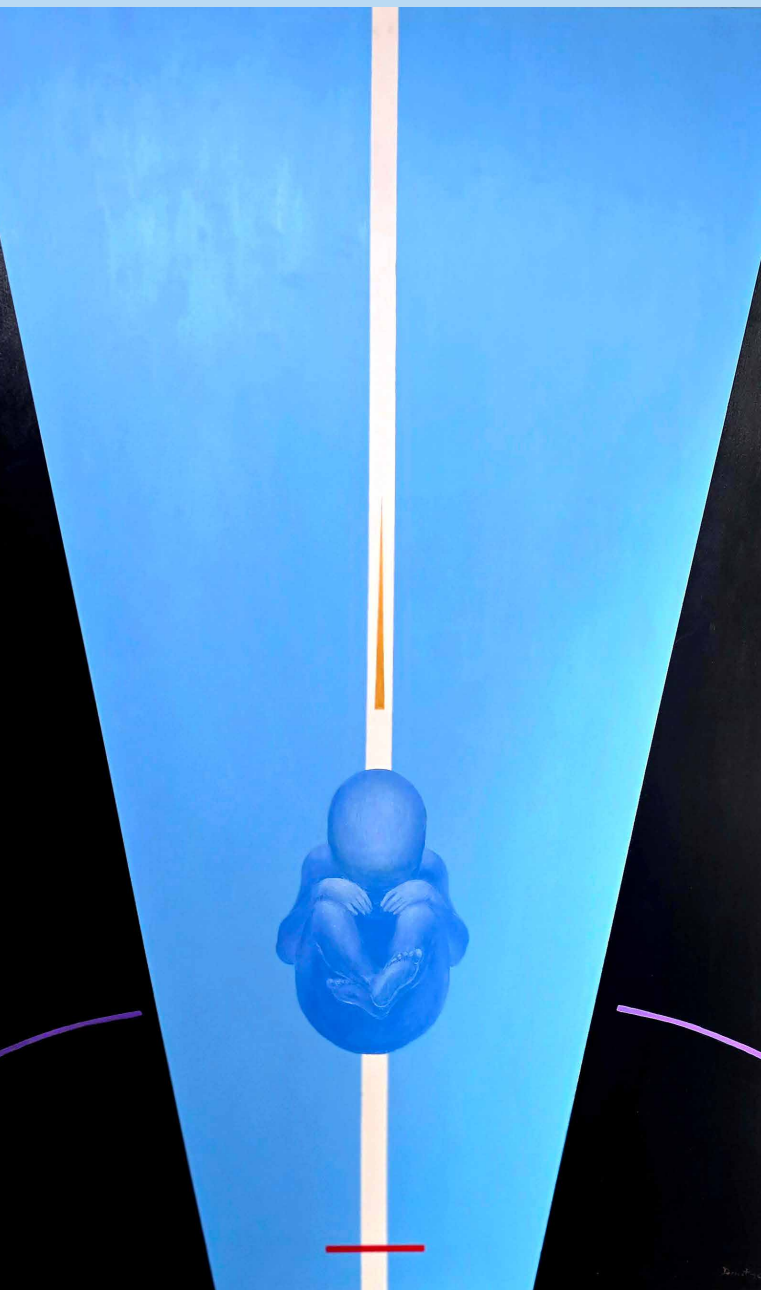
Nikola Halambek

Postoje rijetki koji grade svjetove u tišini, iz svog starog kombija.
U besprijetkornoj sali hodao je Nikola, čovjek dostojanstva.
Nije tražio da vide njega, već druge.
Nije pitao “Mogu li?”, već samo: “Za koliko osoba, Željko?”
Jer prepreke nisu postojale u njegovom rječniku.
I kad je tijelo izdavalo, i dalje je služio:
“Dok god budem mogao, pomagat ću ti.”
Sada znamo zašto najbolji prvi odlaze – jer njihova duša je stvorena za let.
Tvoj stari kombi još vozi putevima sjećanja, a od tebe sam saznao veliku tajnu:
Kako se postaje gospodinom kroz otajstvo služenja.

Dragica Ilić

(Čuvarica našeg svetišta)
S neizmjernom tugom opraštamo se od naše Dragice Ilić, koja je punih 40 godina utkala svoj život u samo srce naše župne zajednice.
Dragica nije bila samo sakristanka; bila je domaćica Božje kuće. Njezine ruke, iako umorne, nikada nisu znale za riječ “teško”.
Bila je žena staroga kova – pravedna, ali oštra. Nije trpjela nemar ili nepoštovanje, braneci istinu s dostojanstvom.
Ovaj Božić bit će drugačiji, ali sjećanje na nju živjet će vječno u našim srcima.
Počivaj u miru Božjem.

Težina svete noći

Silazio je dugo, kroz šutnju i zvjezdanu studen,
Svlačio vječnost sa sebe k'o staro, preteško ruho.
Ostavio prijestolja gdje anđeli lica kriju,
Da bi dotaknuo našu bijedu i naše srce gluho.
Nije tražio mramor, ni grimiz, ni dvore ohole,
Već oštru slamu i zimu što do kosti zebe.
Gledaj kako je „skupa“ ta ljubav kojom nas kupuje!
Ne zlatom što tamni, ne srebrom što s vremenom blijedi,
Već sobom samim – da nas u samoći pronađe i štedi.
Gledamo u jasle, a slutimo Drvo u sjeni,
Početak i kraj u jednoj su se točki sreli.
Sav svemir se u plač malog Djeteta skupio,
Dok svijet, umoran od zla, sanja u postelji bijeloj.
A Majka šuti i u srcu sve te riječi prebire,
Dok nad Njim drhti nebo i zemlja se umiruje.
Nema tu svite, ni straže, ni kraljevskih truba,
Tek dah života što grije nas sve do ruba.
Mi bismo htjeli Boga silnog, da gromovima sudi,
A On se lomi k'o kruh, na dlanu drhti neznatan.
Postiđuje našu oholost tim tijelom što se budi,
Jer Ljubav je jaka samo kad si ponizan i krhak.
Zato noćas, dok zvona paraju zrak nad krovovima,
Ne traži Ga u vrevi, gdje sve blješti i vara.
On je ondje gdje ponos pada i koljeno se svija,
U onoj teškoj tišini, gdje se pravi Božić zbiva.

(DANTE)